

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona. 2 ptas. trimestre

Fóra ciutat 2 » »

Los suscriptores del interior reciben las obras del folletí encuadernadas

FUNDADORS

Joan Bru Sanclement

Joseph Ximeno Planas

Director-Propietari

F. Dalmases Gil

Redacció y Administració

Ronda de S. Pere, 19 y 21, 1°-1°

(Bussó á 1ª escala)

Sisé del drama de Don Joseph Nogué

DELIRI DE GRANDESAS

Seté de la aplaudida comedia

La

Parentela

Segón y últim de la obra número **100** de Lo
TEATRO REGIONAL per **Joseph Feliu y Co-**
dina,

DEL OU AL SOU...

Aquesta setmana no 's publica, mes la setmana
vinenta últim folletí del drama de D. Víctor
Balaguer

D. Joan

DE

Serrallonga

GALERIA D'ACTORS CATALANS

JAUME CAPDEVILA

en

«Lo Sant Cristo Gros»

Crónica

UNA ESPURNA Á MADRIT.—PER EN XIMENNO PLANAS.—FESTA REGIONALISTA.

D' aqueix foch sagrat del regionalisme, que comensa á cremar incessantment vetllat per la sacerdotissa Rahó en els quatre àmbits d' Espanya, n' ha arribat una espurneta á Madrit, y aqueix espurneta s' ha convertit ja en llamarada, calant foch al cor d' alguns catalans vehins de la vila del os, y ha fet que sortis al camp de las lluytas morals, un nou periódich catalá, regionalista vigorós que ha nascut á Madrit en la estació mes perillosa per una planta exòtica.

Mentida sémbla que á la sortida del *Madrit Catalá*, un periódich que 's declara ferm regionalista, els rotativers de Madrit no s' hagin posat á cridar com uns energúmens y no hagin acusat als atrevits fundadors del periódich regionalista, de filibuleros y separatistas: y aixó que el periódich parla ben clá quant diu que 's proposa:

«Establir una corrent de germanó entre els catalans que á Madrit resideixen y ser lo mitjaner entre els fills y la mare, es l' objecte d' eixa Revista.»

«Enemichs polítics no en tenim: solament ho serán nostres els que ho signan de Catalunya. Y per combatre á aqueixos, foras podrán manarnos al embestirlos, pero may, ni de cap manera voluntat ferma y decidida.»

Bé, molt bé, senyors del *Madrit Catalá*; en aqueixa guerra intelectual que fa el Regionalisme á la funesta gestió política que enfonsa la Espanya, havéu fet un petit baluart en el lloch de mes perill; que la vostra sort siga tant gran com nostre valor cívic; seguiu avant, lluytes sens treva per la noble causa de la redempció de las regions espanyolas y no dupteu ni un sol moment que la victoria s' acosta á gambadas de jegan.

*

El desterro de nostre estimat company y amich. En Joseph Ximeno Planas, vá passant ab un calma esglayadora. Fa tot gust quatre mesos que la *Lley* l' arrabassá de nostre costat y sembla que ja fassi quatre anys. Mes la *Lley* que pot distanciar un home dels altres, no pot borrar de cap manera las afeccions que aqueix ha sapigut crearse y aqueixas

afeccions lleals y generosas esclatan de tant en tant en manifestacions reals y positives.

Aquell adagi catalá que diu *Vesten Anton que el que 's queda ja 's compon*, no te aplicació en el cas Ximeno-Ferrer; Els amichs y els admiradors del popular critich catalá no l' ublidan, y n' es d' aixó una prova patent la funció que en honor d' ell y á benefici de la seva familia, han organísat per aqueixa nit en el *Teatre Olimpo*, uns quants escriptors catalans.

Tant la Societat coral Euterpe com el quadro dramátich del *Niu Guerrer* y el del *Olimpo*, com las demás personas que en la funció benéfica pendrán part ho fan gratuïtament per tractarse d' un acte filantròpich, y més que aixó, de honrar á un escriptor catalá víctima d' una persecució inaudita.

Inútil crech el pregar á mos llegidors habituals que vagin al Olimpo aqueixa nit, á fi de tributar un carinyós recort á nostre bon amich y company En Joseph Ximeno Planas.

Localitats y entrada una pesseta. Entrada á la safata dos ralets: y aixó que 's fá *Una poma per la sed; Un D. Juan Tenorio á trossos; La ocasió fa el lladre*, y s' estrena un monólech del amich Ximeno titulat *Al quarto de la senyora*, y canta la Societat coral Euterpe baix la direcció del seu reputat mestre Sr. Sadurni.

Con que fins al vespre.

Localitats se 'n venen en el lloch de periódichs Porta-Ferrisa, 16.—En l' Ingenio, carrer de Raurich, en la confiteria de la Palma, y Basar del Comers, Fernando, 43.

*

Sembla que els fusionistas volen ferse simpátichs á Catalunya. Pujar ells y tornar á publicarse á Barcelona els nostres estimats companys *La Renaixensa* y *Lo Regionalista* tot ha sigut hú y entre mitj d' aqueixas dos agradables efemérides la de la llibertat dels infelissos presos de Montjuich... La Justicia y la Humanitat deuen ser els principals incentius dels homes de govern, els homes justos, humans mereixen el respecte fins de sos mateixos adversaris.

Pera celebrar la tornada á Barcelona de *La Renaixensa* se doná un banquet á son digne Director Sr. Aldavert, y pera festejar la tornada á la casa pairal de *Lo Regionalista*, se celebrará també demá un

altre banquet, per quin acte se reben adhesions en la Associació Popular Regionalista.

No mes falta que ens tornin las garantias constitucionals pera respirar tranquils.

A. LLIMONER.

A LA MORT

del eminent Joseph Feliu y Codina

Que us passa joh Catalunya! qu' esteu tan neguitosa
Diguéu lo que us capfica? Que plora vostre cor?
Serà qu' altra vegada gent de llunyanas terras
vostras valls invadeixan ab só conquistador.

Perquí ab tanta amargura us hi desfeu, ma Patria?
Haureu de cop y volta deixat de se 'l que sou?
y aixís de nou tornarne sofri 'l vil esclavatje
que 'ls pobles endogala 'l sempre cobart jou?

Tal volta 'l sol no brilla com cada jorn brillava?
Tal volta 'l mar no besa gojós vostres sorrals
y 'ls rius no murmurejan sas aigües cristallinas
y sos amors n' entenan las merlas y pardals?

Del Montserrat altívol sas crestas no s' oviran
y 'l Montseny no regalà las desglassadas neus
y 'l Pirineu indómit no us vetlla com solia,
perque hem d' estremirnos del Ebro al cap Creus?

Digeunos, prest, ma rona que passa dintre casa?
perque a llagrima viva ploureu sense consol
y ab vestiduras negras cubriu nostras senyeras
y 'ls bronzes del sant temple han aixecat lo vol?

Perqué tanta amargura y tan profund efecte?
Per qui, Patria volguda, per qui arrenquéu lo plor!
—Per mon fill més il·lustre y 'l més preclar poeta,
autor de «La Dolors» «Lo Bruch» y «Bolva d' or.»

Ploremlo tots á una 'l que tantas vegadas
posá son gení á prova y enaltí tan mon nom;
quí al Cel podrá gosarne gloria sempiterna
mentres qu' aquí en la terra l' admirará tothom!

SALVADOR BORRUT Y SOLER.

¡El tren ha mort un home!

Ni 'ls crits de guardabarrera ni els de del maquinista hi valgueren res. Arribá el tren, y agafant com una palla aquell home qu' estava al mitj de la vía, el tombá, arrosegá, capgirá, passaren las rodas pel seu coll, y allá quedá exanime, acabant la historia del infelís pastor en la plenitut de la seva vida.

Vareig veurer aquell cap separat del tronch, y semblava que reposés tranquilament damunt del coixí de sorra.

L' accident ocorregué sens poguerlo evitar ningú.

El guardabarrera cumplint ab son deber, formava cuydadós al pas del tren. Sols un pastor ab un remat de cabras, á

l' altra banda del camí esperava que passés aquell rapit comboy de carruatjes. Al entrar el tren al demunt, com de costum xiulá la máquina. Ab el tó estrident s' esvararen unas quantas cabras. El pastor tot temorós del perill que corrian aquells animals quina custodia li confiaren, intentá ferlos posar á lloch segur. Ho conseguí, mes... el tren l' arreplegá á ell. Allí quedá sens vida. Las cabras sense 'l guia prosseguiren son camí cap al corral. Diu, qui las vegé, que anavan avansant penosament, pero sens fer cas de las herbas dels marges, com tenint coneixement del mal que deixaban radera.

Vareig veurer la víctima, y el quadro que oferia era horripilant. El cap al mitj de la vía, y cinch metros mes enllá jeya el cos en un bassal de sanch, estirat, ab un bras sota la espatlla, ple de feridas. Una d' ellas li tragué just el cor enfora mostrantlo demunt la torrada pell del pit.

Diu que aquell home no era del país. Qu' encare no feya mitj any que havia vingut. Se sabia que tenia duas fillas servint á la capital. Tothom qui 'l tractá se l' estimava. Era molt obligat y may doná un res que dir. Un día li preguntaren per son estat y digué que era casat. —¿Y donchs ahont teniu la dona?— ¡Que se jó!— ¿Que no llauraba gayre dret?— No massa; hauria tingut de castigarla molt, y per no ferho, vaig preferir deixarla.

¡Qui sab si aquell cor visqué encongit tota la vida pels sufriments, y sols al arrencarli del pit trová en aquest mon verdadera pau y calma!

¡Pobre pastor! Encare 'm sembla que 'l veig al endemá á la sala de autopsia del cementiri de la vila. Aquell cos copejat, el cor damunt la pell morena del seu pit, y el cap, jaquell cap de guillotinat!, ab son cabell gris, las duas feridas del front y aquells dos ullets uberts que semblavan mirarme ficsament mentres el doctor el tenia suspés per una aurella.

¡Qui hagués pogut anar destriant punt per punt tota la historia d' aquell home, escriurera, comentarla ó compoundren una elegia ben tendra! No pogué ser y tingué d' acontentarme ab els detalls d' una mort tan violenta. ¡Qui sab! potser sería tan trista y sens recompensa final, que val més condensarla ab lo plany que

BELLAS ARTS

Lo viatich al camp

duya en sí la noticia que s' aná escampany per tota la vila:

—¿Que no ho sabeu?

—¡¡...!!

—¡El tren ha mort un home!

JOSEPH XIMENO PLANAS

FULLAS

Una almoyna per pietat!
un jorn me digué una noya
jo li vareig da un diné
perqu' em feu llastina ¡pobra!...

Avuy jo estich arruinat
y ella en lo vici llesada
com si 's recordés de mi
quan me veu gira la cara.

Tant quet' aymo jo, ma vida
y tant que m' ódias tu á mil...
á n' aquest mon hem vingut
tu á gosar y jo á sufrir.

M. GARCIA JULBE

Lluytas del cor

Era 'l dia avans de la festa major en lo poble de X. Lo sol anava á la posta y á collas joves y vells, tornavan á sa llar després dels quefers del camp. Arreu formantorros la jovenalla, comentava lo programa dels festeigs, mentres los mes entrats en anys se disposavan á enflocar carrers y plassas que donguéssin á la festa un aspecte de millor galanura y esplendor.

Ningú com en Bialó—un xicot d' uns vint anys tot just—esperava ab tant afany lo jorn de la festa major. Enamorat bojamment de la Tresona, una tendra y hermosa donzelleta filla d' una antiga masia d' entorn lo poble, anhelava trovarse ab ella en l' embelat, pera jurarli un colp més que l' aymava com sempre...

Efectivament, arrivá l' hora del ball y tal com desitjava 's trová junt ab la seva Dulcinea.

Comensá á ballar ab ella y ja en Bialó no veyá altre cosa que el ser á qui tant volia: per un moment s' olvidá de que passadas algunas horas alló desapareixería com per encant, y que aquell viu afany, sols l' hi serviria de major pena. Sa pensa solzament atinava á gosar y no 's cuydava d' altre cosa que de dar voltas y mes voltas per entre aquell aixam d' aymants del art de Terpsícore. De sopte un crit s' ohi d' entre aquella munio de carn humana que giravoltava plena d'en-

tussiasme, y á poch la Tresona era portada á son casal á pés de braços á consecuencia d' haverse dislocat un peu.

Corrents va anarse en busca d' un metje de la vila, mentres 'l pobre Bialó, llatzerat son cor y anegats sos ulls en llágrimas, amagava son pesar en un recó de la riera, á cent passos de l' embelat ahont no feya un quart que tant felis s' hi creya.

Han passat tres mesos de lo que acabo de contar: apoyada en una crossa y acompanyada de sa mareta veuréu anar pels carrers á la Tresona; apenat y entristit veureu també á n' Bialó contemplant aquest cuadro, mentres qu' un viu malestar que com corb famolench lo devora, va de poch en poch minvant sas forsas,

L' amor, aquest rosega vidas que tants estragos causa á la humanitat, havía establert en lo cor del pobre xicot una lluyta encarnissada; una especie de compassió l' atreya com poderós iman, apart que 'l retxassava 'l temor de veurela sempre en lo trist estat d' avuy.

No era ell, sino 'l destí, el culpable del percans de que ella fou victima, pero alló que succehi, mentres la tenia amorosida en sos brassos lo feya creure tant y tant obligat á ferla seva, que la lluyta 's prolongava de día en día sense arribar á decidirse.

Passá un mes; ne passaren dos, y paulatinament se 'l veige decaure, fins que la fera mort, consigui recullir un cadavre mes, victima de las indecisions del cor. ¡Quant trist es morir aixís!

E. TORRENT Y COSTA

Teatro Català

SABATAS Y SABATILLAS

Comedia en un acte y en prosa. Original de D. Lluís

Estrenada la nit del 31 d' Octubre en la societat dels
«13 Antifatalistas.»

Es la segona obra qu' ens dona á coneixer dit autor y en ella deixa veurer lo que pot valdrer per l' escena, pi ig á més de tenir dita obra un argument nou y bonich, conté xistés de bona lley que lo publich escolta ab molt agrado.

Tots quans hi prengueren part foren molt aplaudits.

Al final de l' obra 's feu una ovació al autor.—J. B.

Servey de fòra

SANT CELONI.—Secundant a fomentar la llista que se ha overt en aquesta població pera cooperar a la creació d'el Monument a Frederich Soler (Serafi Pitarra), la societat «Centro Popular» celebrà diumenge passat una funció en lo teatro Eurípides.

Las obras escullidas foren las hermosas produccions del immortal Soler, *Las curas del Mas* y *Per carta de més*, en quin desempenyo merescueren aplausos per son ajust y discreció la senyoreta Prats y 'ls senyors Hortal, Prat, Berenguer, Grau, Vidal, Molins, Pou, Soler, Sibina y Guinart, demostrant la major part de dits senyors, las bonas llisçons de dramática que 'n.diferentas ocasions reberen del professor D. Enrich Armengol. Secundaren al bon conjunt d' aqueixa funció, lo doctor Ribas portant lo tras-punte, y fent d' apuntador un conegut desterrat que 'ns consta hi va ferhi tot quant sapigué. Lo perruquer senyor Masvidal prestà franch lo seu servey. D. Ernest Soler de las Casas cedí 'l dret de propietat agraïnt aixís son treball a quants cooperaren al acte.

Al acabar lo drama se llegí una composició del que suscriu, alusiva a la idea.

Vegis si 'l públich respongué al pensament que considerant las escasas proporcions de la sala y que 'l preu era l' acostumat de 50 céntims entrada y localitat, pagats los gastos de dama, viatges y manutenció, vestuari, arxiu, perrucas, etc., l' estat presenta al escriurer aquestas ratllas un sobrant de ptas. 60'40 a favor del Monument.

Además, després de cedir local, iluminació y accesoris necessaris, la junta del «Centro Popular» s' ha suscrit a la llista per 25 pessetas. Dita llista donchs presenta bonich aspecte, superant a lo que podia preveure l' iniciador. Continua la llista circulant entre reputadas personalitats que li han ofert son apoyu.

Si per tot Catalunya se va responent a la crida ab la proporció en que s' ha fet aquí, nostre Soler tindrà aviat eregit l' hermós monument que la patria li deu.

Molt bé per la vila de Sant Celoni.—J. X. P.

GRANOLLERS.—Lo quadro dramátich del «Círcul Catòlich d' obrers de Mataró» donà una funció en el nostre representant la sarsuela *Los Bandoleros* y una pantomima política.—S.

SABADELL.—L' associació de Catòlichs, lo passat diumenje posà en escena un arreglò de *Lo joch dels disbarats*.—J. F.

BADALONA.—Lo quadro dramátich del Centre Moral de Barcelona, donà 'l diumenge passat una funció en nostre local de la «Juventud Catòlica» posant en escena las aplaudidas produccions *Igualltat de classes* y *La Tanyina*.—A.

VILANOVA Y GELTRÚ.—La lluida societat «La Peña» representà 'l diumenge passat *La Dolores* que a sa bondat y l' habersi cantat la jota de l' opera de Bretón, deu juntarshi la bona interpretació que obtingué. Per fi de festa s' hi representà *Els de fora y els de dins*. Total una nit del hù.

Per quatre funcions no més hem tingut la companyia acrobática y etc. de Alegria que de pas pera Valencia ha fet las delicias del poble Vilanovés.—C. F.

CALELLA.—En lo «Casino Republicà» s' hi ha representat lo drama patriòtic *Lo siti de Girona ó la independencia de Catalunya* que ha sigut rebut ab molt aplauso.—A.

MALGRAT.—Lo dia de S. Narcís s' hi representà una preciosa sarsuela castellana y la pessa catalana *Primer jo*. Com a final de festa 'ns han fet coneixer també *Lo somni de la ignocencia*.—T.

MASNOU.—En lo cafè de «La familiar» s' hi representa dias passats *Una senyora sola*, *Sense argument* y *Mestre Olaguer*.—U.

VILASSAR DE MAR.—A la «Constancia» s' hi ha representat *Catalunya*, *Mestre Olaguer* y *Una dona a la brasa*.—R.

S. GENIS DE VILASSAR.—Ultimament en lo Centre Catòlich s' hi ha representat *Victima del deber* y *La butifarra de la llibertat*.—R.

BLANES.—La companyia que dirigeix el Sr. Casas ha posat en escena a més d' altres sarsuelas *Lo somni de la Ignocencia*.—S.

MATARÓ.—Las obras representadas ultimament en el «Círcul Catòlich d' Obrers» son desgañellats arreglos de las sarsuelas castellanas *La banda de trompetas*, *El cabo primero*, *Los Puritanos* y... altres romansos.

Lo cas aquest es escandalosíssim. Menos mal si ho fessin per no escorxar produccions catalanas.—P. J. y R. J.

SITGES.—Uns quants distingits joves han fundat una societat ab lo titol de «El Renaixement». Han representat fins ara *La butifarra de la llibertat*, la comedia escrita en di mostració d' un plagi de 'n Ferrer y que 'l senyor Ximeno batejà ab el titol de *Dos airelebrats* y *La noya del entressuelo*.

Totas ellas han sigut posadas baix la direcció del distingit aficionat D. Antón Pina que ha sigut molt ben secundat per la senyoreta Vila y Srs. Carbenell, Marcet (Y.) y (Ll.) germans Larrossa, Benaprés, Sabater y Brunet.—J. S. y T.

MANRESA.—En las nits de 'l dissaptè y diumenge passats, debutà en los teatros Gayarre y Conservatori, respectivament, la companyia dramática que dirigeixen los senyors Sebastià, Roca y Alfons Lluch. Fins ara han representat no mes oque bras castellanas, entre ellas *Don Juan Tenorio* y *El Nuevo Tenorio*.

En la execussió de las mateixas s' hi distingiren las senyoras Gonzales y Maiquez y 'ls Srs. Roca, Llonch, Millà y Borralleras.—J. C.

PARIS.—Mr. A. Capus, ha obtingut un gran succès al *Gymnase* ab *Petites Folles*, bonich vaudeville en 3 actes plé de incidents y chistes ben trovats que fan riure molt al públich.

Les Trois filles de Mr. Dupont es lo titol de una comedia en tres actes de Mr. Brieux que s' ha estrenat també al *Gymnase* y que obtingué un éxit franch, éxit que ha anat augmentant en las demás representacions.

Ab l' estreno de *Petites Femmes*, opereta en 4 actes lletra de Sylvane, música del mestre Audran, obrí sas portas lo teatro *Buffes Parisiennes*. L' obra en general es bona sobresortint la música qu' es inspirada com tota la del autor de *La Mascotte*.

Divendres passat tingué lloch a la *Comedie Française* l' estreno de *Tristan de Leonais* tragedia de A. Silvestre.

L' argument de l' obra es la famosa llegenda dels *Chevaliers de la Table Rouge* que li fá seguir un camí molt bonich.

Al *Theatre Variétés* s' ha estrenat ab molt éxit una revista titolada *Paris qui marche*.

La setmana passada tingué lloch a l' *Opera Comique* l' estreno de *Le Spahi* opera en 4 actes. *Lo libretto* d' aquest obra ha sigut tret de una novela de Pierre Loti. La música es de M. Lambert. L' éxit fon satisfactori distingintse en l' excussió Mme. Guraudon.

Monsieur Le Major. Vaudeville en 4 actes de Michel Carré y Bernede, estrenat disapte al *Théatre Cluny* es un obra en que 's posan en escena tipos militars que fan riure de debó.—F.

Cosas que foren

Quan del mar aprop,
mirant las onadas,
me vas ensenyar
un trosset de barca
de la que altre temps
ab tu navegava
per l'espai grandios
de la mar geganta...
Entre mi vaig dir
—Igual en tot passat—
Y 'm vaig recordar
d'amoretas dadas
també en llunyà temps
en jorns de gaubansa.
Sols ne queda un rest
que m'endola l'ànima
un rest de recorts
un rest d'anyoransa!

ALFONS MASERAS.

NOVAS

Hem suprimit la major part dels *Sercey de fora* y *Novas* de Societats que parlan del Teatrorio per haver passat ja 'l temps.

Lo número 300 ha quedat agotat per complert. Igual succehi ab el número clàssich. Distingintns tan honrosament el públich, LO TEATRO REGIONAL ja sab lo que li toca fer.

Desde aquestas columnas nos complayém donarllas més espresivas gracias als RR. P. P. Escolapios de Vilanova y Geltrú per los obsequis ab que honraren a nostre redactor Valeri Serra Bldú en sa recient anada a la pintoresca població de la costa.

La empresa del «Teatro Liceo» ha publicat las llistas de la companyia per la próxima temporada d'hivern. Hi figuren aplaudits artistas entr' altres las Sras. Haricléa Darclee y Elena, Teodorini. Lo repertori es escullit nunciante *Aida*, *Lohengrin*, *Manon Lescaut*, *Don Carlo*, *Nerone* etc., etc..

Diumenge passat en lo local de la «Lliga de Catalunya» s'hi reñiren varias representacions de associacions catalanistas a fi de no obrar una Entitat que cuydi de la difusió de la ensenyansa catalana.

Se doná un vot de confiança al Sr. Suñol qui ab la cooperació de distingidas personalitats activará dits treballs fins a ser un fet.

LO TEATRO REGIONAL que galantment invitat, hi assistí, reitera son apoyo.

L' *Orfeo Catalá* ha encarregat al novelista D. Joseph Pin y Soler la traducció francesa de la lletra de *Los pescadores* perque la puga repartir a Niza en la vinenta anada al concurs d' Orfeons.

FOMENT MARTINENSE.—S'hi representá *La aldea de San Lorenzo*, obtenint molt bon desempeñyo. S'hi distingí lo senyor Sonás que feu cabo Simon admirable. Terminá la funció ab la obra *Un pa con unas hostias*, també ben executada. Tots ho foren be.

DRETA DE L' ENSANCHE.—En aquesta lluhida societat se representaren la tarde del 31 de Octubre las preciosas comedias de Jakson Veya *Una limosna por Dios* y *Levantar muertos* dirigidas per l' intel·ligent y molt aplaudit Director de la Companyia, Sr. Valdivia que celebraba son benefici, y fou molt aplaudit com també ho foren las Sras. Guadalupe, Valentín, Jeréz y 'ls senyors

Fernandez Depares, Bertrand, Bonet y altres senyors que ajudaren al bon desempeñyo de las obras, recullint molts aplausos.

Lo beneficiat fou obsequiat ab vistosos regalos de la Junta y socis, logrant veurer lo local completament ocupat per distingida concurrencia.

ELDORADO.—Encara que tart, puig en lo número passat no poguerem ocuparnos de teatros, desitjem fer una petita resenya de *La Viejecita*, sarsuela en un acte lletra de Miguel Echegaray y música del mestre Fernandez Caballero, estrenada en aquest favorecut teatro lo 21 del mes passat.

Lo Sr. Echegaray d' un argument casi inverosimil n' ha tret una sarsuela de primera, una obreta fina, que agrada moltíssim al públich, tant per los xistes de bona ley qu' n' está saturada, com per lo bonich desirrollo y ben tramadas escenas.

Tota l' obra está escrita en vers que 'l públich escolta ab atenció, y gust especialment la escena que tela *viejecita* y lo marqués, que es molt hermosa y sentimental y fins propia d' un drama.

Los cantables també están molt ben escrits, entre ells recordém algunas ratllas de las que canta la *viejecita*, al arribar al sarao del marqués.

Diu que quant va arribar a la porta li va dir un soldat.

—Enl.. ¡Ehl.. Viejecita, que vas al sarao?

no se porque vas,

el que baile contigo esta noche

no pierla el compás.

Yo le dije—Si voy al sarao

no voy a bailar,

voy a ver si recuerdo los tiempos,

que alegres pasaron, y no vuelven mas.

La música del mestre Fernández Caballero está també molt inspirada y aliguentli en tots los números forts aplaudiments.

Los autores de *El duo de la Africana* han alcanzat un altre triomf ab *La Viejecita*. Avuy desde nostres columnas repetim los aplausos que vam tributarli la nit del estreno.

La execució excelent baix tots conceptes; la Sra. Sigura en lo paper de protagonista, superior, la Sra. Fernández inimitable; lo Sr. Leon ens presenta un vellet de la época acabat, com ja ens te acostumats dit artista. Molt be també los Srs. Cerbón, Leon, Galls y 'l que desempeña 'l paper de Marqués quin nom en aquest moment no recordém.

La Viejecita 's farà vella en los cartells del Eldorado y sempre será bonica y escoltada ab gust.

13 ANTIFATALISTAS.—La nit del 31 d' Octubre se posá en escena lo drama en un acte *A la vora del mar* y la comedia *La Castanyada*, prenenthi par la Sra. Forn, y las senyoretas Rialp y Lladó. Srs. Mestres, Xifreda, Lleóhart, Recasens, etc., obtenint un regular desempeñyo. A mes de ditas obras s' estrená una comedia titulada *Sabatás y Sabatillas*, qual ressenya vá en son degut lloch.

CIRCUL DE PROPIETARIS.—Baix la direcció de don Antón Piera s' hi representá diumenge passat una bonica comedia castellana, y per fi de festa la bonica comedia *Als pus de costé* de la biblioteca de nostre periodich.

HOSTAFRANCHS.—A la «Reunión familiar» las últimas producciones que s' han posat en escena son las catalanas *Lo primer día*, *Dorm*, y *Lo somni de la Ignocencia*.

L' «Ateneo de Hostafranchs» y 'l «Fomento» posaren 'l Tenorio y *Un bon debut* y la segona després del drama d' en Zorrilla la delirant y desequilibrada producció *El Nuevo Tenorio*. ¡Pobres espectadores!

LA FAMILIA OBRERA Y ATENEO DE SANS.—En la primera de ditas societats s' hi han representat ultimament aplaudits dramas castellans que dirigits pel Sr. Labastida han tingut molt bon desempeñyo ben secundats per las Sras. Blanca y Llonch y S.s. Marxuach, Nieto etc. Per

finis de festa s' hi han posat las produccions *La Capseta del pétons*, *La castanyada* y *Ensenyansa superior*.

Al *Ateneo* la companyia que dirigeix el Sr. Parera a mes de unas sarsuelas castellanas ha posat *Lo somni de la Ignocencia*.

**

LA TRANQUILLITAT.—Existeix a Gracia y ab aquest titol, una reunió de joves que cultivan, a un mateix temps los arts de Talia y Terpsicore.

Diumenge pasat representaren lo drama *L' escorsó* y lo pessa *A ca la modista*; y ab tal motiu escoltaren justa plaussos las senyoretas Maymó, Martins y Carreras, y 'ls joves Llanradó Carreras, Martins, Ribas y Sagristá (germans J. y M.).

Lo ball que s' improvisá al final fou per lo lluit un digne complement de aquella familiar festa.

**

LA AURORA MARTINENSE.—Lo 31 del passat s' hi representa la preciosa balada *Lo liri d' aygua* dirigida pel Sr. Rojas que fou admirablement secundat per las Srtas. Puchol Guart y nena Venancio y Srs. Mestre Minguet y Escudé.

**

RAFAEL CALVO.—La funció del diumenge passat la formaban las produccions *Cura de moro*, *A pel y a repel* y *La marcha de Caliz* que foren excutadas ab bastant acert per las Srtas. León (M) y (B) y Srs. Vivó, Rocabert Alavedra y Messeguer etc.

**

NIU GUERRER.—Restaurat lo local fins a ferne un teatro d' envejables condicions se inaugura lo dia 1 ab la primera obra que 's va fer en dita societat *Lo castell dels tres dragons* que ab lo desempeyo proverbial en la casa, feu com de costumbre las delicias de la concurrencia.

La filantropia dels *Niu* es pro coneguda perque l' encareixem. Recordant tot y estant sempre molt de broma que hi han pobrets que tenen gana los repartiren bonos en commemoració de la festa d' inauguració de las reformas, deixantnos a nosaltres pendrens part en la grata tasca de fer caritat pera lo qual n' enviaren uns quans a nostra Administració que foren repartits equitativament.

**

ASOCIACIO DE LLUISOS DE S. PAU. (AMALIA 38.) —En aquesta simpática associació s' hi representá lo dia de Totsants a la tarde lo drama en tres actes *Lo Puntal de la Casa*, siguent desempenyat ab bastant bon acord per los socis que hi prengueren part. Sobresortint 'n Casals (F) Viladoms y Gualba y la pantomima en un acte y tres cuadros *Los Braus* quin desempeyo fou inmillorable, escoltanthi molts aplaudiments lo director Sr. Mora Castanera, Salvatierra y Vives.

**

LA RIALLA.—Un drama castellá que s' posá en escena 'l dia de Totsants alcanzá un desempeyo molt ajustat per part de las Stas. León y Biosca y 'ls Srs. Alonso, Soler, Cuadrench, Viñals, Ratera y Matas.

Próximamente s' estrenará *La Grossa*, comedia en un acte y en prosa catalana, original de D. Joseph Maria Raters.

En la administració de LO TEATRO REGIONAL s' encuaderna per CINCH CENTIMS, presentant los folletins corresponents, el tomo de don Joseph Feliu y Codina *Vers y prosa*.

També s' encuaderna per deu céntims la pesa *Del ou al sou...* ab las condicions de costum, las obras teatrals de la Biblioteca de LO TEATRO REGIONAL.

INTIMA

M' aymas?... vaig preguntar jo;
y somrihent 'm va di,
ab lo seus llabis que no,
mes ab sos ulls, que si.

SURISENTI.

A «LO TEATRO REGIONAL»

So un fervent admirador
de lo *Teatro Catalá*.
Cóm puch dexar d' estima
al que 's d' ell, brau defensor?

LL. ALMERICH, S.

CORRESPONDENCIA (*)

A. Masseras. No fá 'l pes.—Un aburrit. Te alguns defectes de versificació.—R. Amorós, Vilasar. Gracias pel saludo. En quant al treball, es exposat publicarlo, perque 'l ferré de marras hi tindria que veure.—Marck d' Uyx. Si 'l final del sonet correspongués al seu magnífich comensament estaria molt bé. ¿Perque no mira d' arrodonirlo més, treynt l' «estrambote»?—Antón Carrasca. Ab tot y que hi cabria, al meu entendre, un millor acabament, l' article está bé y 's publicará.—M. P. B. Te peca sin br.—Lo y Foz. L' *avatare* no 'grada prou en quant a la décima tingui present que «coqueteja» no conso-na ab «meréixer» ni «aborréixer».—R. C. E. Aceptada la tarjeta. L' article no m' acaba d' agradar.—Aureli Chacán. Aceptat ab molt gust pero li prego sigui concis.—A. Castells. Vosté sab fer versos, pero no fá poesias. Tinguiho present quan es-crigui.—Angel Cadiu, Lleyda. Está bé. Ho publicarém.—Rafel Yrudema. Endevinat, pero lo seu no va.—Francesch Colom, Val's. Aceptém ab moltíssim gust.—ARGOS.

(*) Critica y consulta gratuita sobre assumptos literaris.

SECCIÓ DE REGALOS

La pesa

La primera á Barcelona

s' entregará per 25 céntims a la persona que presenti aquest taló en la administració de Lo Teatro REGIONAL, Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1er, 1.^a

Per caracterisarse los
llapis

FORTON

són los millors

Preu: 3 pesetas